

ELEGANCE AWARD 30+

Hadewych Minis

Stijl is beauty, maar zeker ook brains, vindt actrice Hadewych Minis. Daarom is een vrouw als Angelina Jolie voor haar een stijlicoon. Haar eigen stijl bestaat uit een combinatie van uitersten, zowel in haar uiterlijk als in haar werk.

Beauty. met brains

Elegantie heeft voor actrice en zangeres Haderwych Minis te maken met stijl, maar vooral ook met aangeboren klasse. 'Daarbij zie ik een bepaalde galantheid voor me die haaks staat op het lompe gedrag van de doorsnee Nederlander. Iemand als Jackie Onassis bezat stijl in elke vezel, maar ook Audrey Hepburn is voor mij nog altijd een absolute stijlicoon. Dat ze niet alleen filmster was, maar ook ambassadeur voor de Verenigde Naties, geeft haar alleen nog maar meer klasse. Voor Angelina Jolie, die al jarenlang diezelfde rollen combineert, geldt dat net zo. Angelina is behalve mooi ook slim en sociaal bewogen, en die laatste twee eigenschappen zet ze in zonder zichzelf op de borst te slaan. Als het om stijl gaat, kan "beauty" niet zonder "brains".'

Over haar eigen klasse moeten anderen maar oordelen, vindt Minis. Liever heeft de blonde diva van Toneelgroep Amsterdam het over haar kledingstijl, die eigenzinnig en onafhankelijk is. 'Het allerleukste kledingstuk vind ik een jumpsuit', zegt ze. 'Je stapt erin en je bent meteen klaar.' Maar ze heeft meer favorieten. Mannenpakken bijvoorbeeld, maar ook puur vrouwelijke sixties-jurkjes met brede ceintuurs en uitwaaierende rokken. 'Toen ik eerder dit jaar in Canada op tournee was, heb ik twee prachtige, ouderwetse punt-bh's gekocht die daar precies bij passen', vertelt ze genietend.

'Ik houd van stoer én vrouwelijk, en dan het liefst in combinatie. Dat heeft alles met mijn jeugd te maken. Ik ben opgegroeid

in Maastricht, en was vroeger een echte "batteroaf", zoals ze dat in Limburg noemen. Een kwajongetje dat voortdurend op straat was en hield van wilde spelletjes. Pas toen ik op de Toneelschool af en toe verleidelijke rollen moest spelen, werd ik me bewust van mijn vrouwelijke lichaam, en het effect dat ik daarmee kon sorteren. Toch is die batteroaf nooit helemaal verdwenen. Ik voel me nog steeds vrouw én een jongetje. Vroeger dacht ik altijd dat ik keuzes moest maken. Je bent een meisje óf een jongen, een actrice óf een zangeres. Maar

langzamerhand heb ik ontdekt dat dat allemaal heel goed samengaat, en dat ik daar gelukkiger van word.'

'Dat ik actrice ben geworden, heeft vast ook te maken met dat niet willen kiezen. Een rol is een ideaal middel om me steeds in een ander leven te storten. Die behoefte had ik als kind al. Ik speelde allerlei fantasieën uit. De ene keer was ik een weeskind, en de andere keer werd ik ontvoerd door een heks. Ik was dan wel een wildebras, maar ook een dromer. En heel verlegen. Dat heb je toch iets eerder als je uit Limburg komt. Bij mijn

auditie voor de Toneelschool was ik zelfs zo onder de indruk van alle mondige en directe medekandidaten uit de Randstad dat ik dacht: dit wordt toch niks, dus laat ik er maar van genieten. Volgens mij hebben ze me daarom aangenomen. Ik was totaal ontspannen.'

Na de Toneelschool ging Haderwych naar New York om *method acting* te studeren aan het bekende Lee Strasberg Institute. 'Zonder dat ik van tevoren een onderkomen had

Haderwych in het kort

Haderwych Minis (1977) groeide op in Maastricht. Na haar studie aan de Maastrichtse Toneelschool, vertrok ze voor vier maanden naar New York om *method acting* te studeren aan het Lee Strasberg Theatre Institute. Ze was van 2002 tot 2005 vaste actrice in het ensemble van Zuidelijk Toneel Hollandia en is sinds 2005 verbonden aan Toneelgroep Amsterdam. Daarmee speelde ze onder andere in *Angels in America*, *Scènes uit een huwelijk* en *Don Carlos*. Haderwych is ook bekend van het witte doek. Zo speelde ze in *Phileine zegt sorry* en *De Kroon* en zal ze in december te zien zijn in *Loft*. Ook vormt de Limburgse een jazzduo met Mike Bodé en trok ze samen met hem langs de Nederlandse theaters. Haderwych heeft een relatie met acteur Tibor Lukács.

geregeld. Ik had gewoon zin om iets stoers doen, maar intussen belde ik vanaf JFK wel huilend mijn moeder. Gelukkig ben ik goed terechtgekomen in een veilig pension. Ik heb ook absoluut geen spijt. Achteraf gezien waren die maanden in New York een keerpunt in mijn leven. Ik vond het geweldig om te merken dat de andere cursisten heel volwassen met me omgingen. In hun ogen wás ik blijkbaar een volwassene. Dat gaf veel zelfvertrouwen.'

'Ik heb het geluk gehad dat ik meteen aan het begin van mijn carrière werd opgemerkt door regisseur Johan Simons, die me vroeg voor zijn gezelschap Zuidelijk Toneel Hollandia. Van zo'n mooie start had ik niet eens durven dromen. Na tien jaar in dit vak mag ik nog steeds mijn handen dichtknijpen.' Minis is nu vast verbonden aan Toneelgroep Amsterdam, maar speelt ook regelmatig filmrollen. 'Heel afwisselende bovendien. Samen met Barry Atsma heb ik bijvoorbeeld *Zwart Water* gemaakt. Echt een lekkere thriller met een paar stevige schrik-effecten. In de film *Majesteit: De Droom van Beatrix*, die eind oktober wordt uitgebracht, speel ik prinses Máxima. En in december komt *Loft*. Ook een spannende film, maar totaal anders. Ik speel de vrouw van Fedja van Huet, net als Barry een fijne collega van Toneelgroep Amsterdam.'

'Toch wil ik niet ontkennen dat het acteursvak lastig is. Je zit in een afhankelijke positie, want het zijn altijd anderen die beslissen. Ze kiezen voor jou, of niet. Bij film is uiterlijk vaak een doorslaggevende factor. Je kunt nog zo'n goede auditie doen,

maar als ze toch liever een klein iemand hebben met zwarte krullen, ben je kansloos. Daarom ben ik blij dat ik niet alleen acteer, maar ook zing en mijn eigen nummers schrijf. Dat heb ik wel volledig zelf in de hand. Los daarvan waardeer ik het spelen meer doordat ik zing, en omgekeerd. Ik groei er ook door, en het wordt tenminste nooit saai.' Haar vader is fluitist, haar moeder speelt cello en viola da gamba. Samen met haar oudere broer groeide ze op in een huis vol muziek. 'De muzikaliteit die ik daaraan dank, komt me goed van pas in mijn spel. Ook een gesproken tekst komt veel krachtiger over als je het juiste ritme vindt, en de juiste melodie. De natuur heeft me wel een klein obstakel meegegeven.

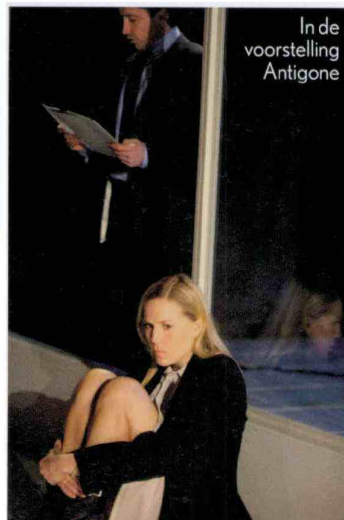

'Ik houd van
STOER EN
VROUWELIJK,
en dan het liefst
in combinatie'

Ik heb knobbels op mijn stembanden, waarschijnlijk al sinds mijn achtste. Daardoor word ik snel hees en schor. Ik bof dat ik op de Toneelschool een goede stemtechniek heb aangeleerd. KNO-artsen staan versteld van het volume dat ik kan voortbrengen. Ruim drie jaar geleden ben ik gestopt met roken. Dat scheelt uiteraard ook. Als een rol veel van mijn stembanden vergt, ga ik stomen met een zoutoplossing. Verder drink ik veel ananassap en kamillethee, want dat schijnt ook te helpen. Ik zou me aan die knobbels kunnen laten opereren, maar dat durf ik niet. Stel je voor dat ik straks een heel ander geluid voortbreng. Die vage heesheid vind ik eerlijk gezegd ook wel leuk, en ik niet alleen. Mijn stem hoort bij mijn stijl.'

'De drang om spannende situaties op te zoeken is in New York niet overgegaan. Niets leuker dan een achtbaan, of lekker hard rijden op de snelweg. Zelfs in mijn werk verken ik onbewust mijn grenzen. Ik doe waanzinnig mijn best, maar wel altijd pas op het laatste moment. Blijkbaar heb ik die druk nodig van nú moet het. Ook daarom past dit vak goed bij me. Optreden voor publiek blijft spannend. Zeker als ik mijn eigen nummers zing. Dat is de grootste kick die je je kunt voorstellen.' De laatste tijd is ze rustiger geworden. 'Vroeger

had ik een sterke behoefte om alles te onderzoeken, ook in de liefde, maar nu heb ik voor het eerst het prettige gevoel dat ik op het goede spoor zit. Mijn vriend Tibor Lukács, die ook

acteert, is de man bij wie ik het liefst mijn hele leven zou willen blijven. Ik merk dat ik op de drempel sta van een andere fase. Kinderen waren tot nu toe iets voor "later als ik groot ben", maar ineens is het dichterbij gekomen. Ook omdat ik denk dat Tibor een geweldige vader zou zijn. Misschien is dit het moment om eindelijk eens wél te stoppen voor het rode licht als ik door de stad fiets. Al ben ik liever een stoere moeder dan een heel brave. Lekker met een stel joelende jongetjes naar het pannenkoekenhuis. Dat zie ik wel voor me.'

Majesteit is vanaf 28 oktober te zien in de bioscopen; Loft wordt op 16 december uitgebracht. Zwart Water is onlangs op dvd verschenen.